

Informācija par Grosvaldu ģimeni un viņu devumu ārlietu resora darbībā

Publicēts: 09.07.2021.

Fridrihs Grosvalds [↗](#)

1919. gada aprīlī tika iecelts par diplomātisko pārstāvi Zviedrijā (nedaudz vēlāk – arī Norvēģijā un Dānijā). Tolaik viņš bija sasniedzis dzīves septiņdesmit gadu sliekšni; jurists, kopš 1878. gada - advokāts Rīgā. Fridrihs Grosvalds bija arī ievērojams latviešu sabiedriskais darbinieks: Rīgas latviešu biedrības priekšnieks (1885 – 1901), Krievijas Valsts domes deputāts (1906), Rīgas pilsētas valdes loceklis (1912 – 1918), Bēgļu apgādāšanas centrālkomitejas loceklis (1915 – 1918). Iegūtā darba pieredze un dzīves rādījums nodrošināja sekmīgu diplomāta darbību. Pēc Latvijas valsts atzīšanas *de iure* Fridrihs Grosvalds 1921. gada martā tika iecelts par ārkārtējo sūtni un pilnvaroto ministru Skandināvijas valstīs ar rezidenci Stokholmā. Šajā postenī viņš bija līdz 1923. gada aprīlim. Apbedīts Lielajos kapos Rīgā.

Marija Grosvalda [↗](#)

Strādāja par kancelejas darbinieci sūtniecībā Stokholmā no 1920. gada janvāra līdz 1922. gada aprīlim. Viņa pildīja grāmatvedes, sekretāres un tulkotājas darbus. Atdusas Lielajos kapos Rīgā.

Līna Grosvalda [↗](#)

No 1919. gada augusta līdz 1923. gada aprīlim bija I šķiras sekretāre sūtniecībā Stokholmā. Kopā ar vecākiem atgriezās Rīgā. Otrā pasaules kara beigās devās bēgļu gaitās uz Zviedriju. Mirusi Stokholmā.

Margarete Grosvalda [↗](#)

1919. gada februārī sāka strādāt par darbvedi Latvijas diplomātiskajā pārstāvniecībā (no 1921. gada – sūtniecībā) Londonā. No 1921. gada septembra līdz 1923. gada martam bija II šķiras sekretāra v. i. Pēc atgriešanās Rīgā no 1923. gada septembra strādāja Ārlietu ministrijas Saimniecības un finanšu nodaļā, no oktobra – II šķiras sekretāre Rietumu nodaļā. Šo amatu viņa pildīja līdz 1940. gada augustam, kad padomju okupācijas režīms likvidēja Ārlietu ministriju. Margaretes Grosvaldas darba stāžs Latvijas ārlietu dienestā ir 21 gads. Pēc laulībām ar Helmutu Ternberju 1940. gada augustā un pāriešanas Zviedrijas pavalstniecībā pārcēlusies uz Zviedriju. Mirusi Stokholmā.

Oļģerds Grosvalds [↗](#)

Bija Latvijas ārlietu dienestā 43 gadus – no 1919. gada februāra līdz mūža beigām 1962. gada 12. septembrī. 1919. gada februārī – jūlijā bijis Latvijas delegācijas sekretārs miera konferencē Parīzē. No 1919. gada jūlija Latvijas Pagaidu valdības pārstāvis, rezidējošais ministrs, no 1921. gada maija līdz 1924. gada augustam sūtnis Francijā. Sūtnis arī Beļģijā un Nīderlandē (1921 – 1924). 1925. gada maijā – septembrī vadījis Ārlietu ministrijas Rietumu nodaļu. Sūtnis Somijā (1925 – 1930), Polijā un Rumānijā (1930 – 1934), Austrijā (1930 – 1933), Ungārijā (1932 – 1934) ar rezidenci Varšavā. No 1934. gada septembra sūtnis Francijā un Spānijā (rezidence Parīzē). Pēc Francijas okupācijas 1940. gada vasarā kopā ar A. Petēna valdību un diplomātisko korpusu pārcēlis no Parīzes uz Viši. Vēlāk dzīvojis Nicā. Nav atzinis padomju okupācijas laika Latvijas valsts varas un pārvaldes iestādes par likumīgām un nav pakļāvis to lēmumiem. Pēc Otrā pasaules kara beigām turpināja vadīt Latvijas sūtniecību Parīzē, saglabājot personisko ministra titulu un saņemot Francijas Ārlietu ministrijas ierobežotu atbalstu. Piedalījies Latvijas diplomātisko pārstāvju sanāsmēs. Atdušas vieta - Perlašēzas kapsēta Parīzē.

Jāzeps Grosvalds

Kopš 1919. gada vasaras pildīja Latvijas delegācijas Parīzes miera konferencē sekretāra pienākumus. No 1919. gada decembra strādāja Latvijas diplomātiskajā pārstāvniecībā Parīzē. Gripa izdzēsa jaunā un talantīgā latviešu gleznotāja dzīvību pašā spēku plaukumā. Miris 1920. gada 1. februārī Parīzē. 1925. gadā pārapbedīts Lielajos kapos Rīgā.